

Forslag til lov om ændring af lov om valg af danske repræsentanter til Europa-Parlamentet. (Ændring vedrørende meddelelser til de øvrige medlemsstater). (Lovforslag nr. L 30).

Skatteministeren (Carsten Koch) har meddelt mig, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af elektricitet. (Elsparbidrag). (Lovforslag nr. L 31).

Medlemmer af Folketinget Bruno Jerup (EL) og Jette Gottlieb (EL) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om sikkerhed og sundhed for institutionsbrugere. (Beslutningsforslag nr. B 18).

Medlemmer af Folketinget Bent Hindrup Andersen (EL), Jette Gottlieb (EL) og Frank Aaen (EL) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til miljø- og energiministeren:

»Hvad er regeringens strategi for udvikling af coastertransporten som led i nedbringelsen af CO₂-bidraget?«
(Forespørgsel nr. F 18).

Den første sag på dagsordenen var:
1) **Spørgsmål til ministrene.**

Spm. nr. S 109

1) Til udenrigsministeren af:
Keld Albrechtsen (EL):

»Har den danske regering taget stilling til, på hvilke betingelser nye lande kan optages i NATO, herunder om nye medlemslande skal være atomvåbenfri og afstå fra forstærknings- og baseaftaler?«

Skriftlig begrundelse

Modviljen mod NATO-udvidelsen er stor i Rusland. Dette kom f.eks. til udtryk på et pressemøde den 26. september 1996, hvor Ruslands nye forsvarsminister Igor Rodionov sagde, at udvidelsen er en »trussel mod Ruslands demokrati« og vil »øge presset fra nationalistiske kræfter« (citeret fra Berlingske Tidende den 27. september 1996).

Enhedslisten er enig i denne bedømmelse. I den forbindelse vil det hele naturligvis blive endnu værre, hvis en NATO-udvidelse ydermere medfører, at NATO-styrker og atomvåben permanent eller midlertidigt placeres tæt på Ruslands grænser, f.eks. i det østlige Polen eller i de baltiske lande.

Derfor ønskes det oplyst, om den danske regering vil stille betingelser for optagelsen af nye medlemslande.

Keld Albrechtsen (EL):

Planerne om en NATO-udvidelse er efter min mening farlige, og ganske særlig farlige bliver planerne naturligvis, hvis f.eks. Polen eller de baltiske lande får forstærkningsaftaler og mulighed for at modtage atomvåbenbevæbnede styrker på deres territorium. Noget sådant vil af Rusland blive opfattet som en voldsom vestlig provokation og medføre tilsvarende skridt fra russisk side af militær art samt sandsynligvis medføre, at nationalisterne og militaristerne i Rusland, der i forvejen står alt for stærkt, vil få yderligere vind i sejlene, og dermed vil det russiske demokrati komme ud i en krise.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):
Jeg vil først gøre opmærksom på, at NATO har ikke truffet beslutning om, hvilke lande NATO vil opfordre til at tiltræde Washington-trakten, og hvornår det skal ske.

På NATO-udenrigsministermødet i december 1996 vil NATO gøre status over det hidtidige forløb, men jeg forventer ikke, at der vil blive truffet egentlige beslutninger. Det sker formentlig først i forbindelse med et NATO-topmøde i første halvdel af 1997.

Regeringen vil lægge vægt på, at der bliver tale om en fortløbende udvidelsesproces. NATO's dør skal holdes åben, og perspektivet om medlemskab må ikke forsvinde for de europæiske lande, der ønsker det.

Grundprincipperne for udvidelsen er der uafhængigt om. De er nedfældet i NATO's såkaldte

udvidelsesstudie fra september 1995, som jeg tidligere har redegjort for her i salen. Udvidelsesrapporten beskriver de almene forpligtelser, som kommende medlemmer skal leve op til: Grundfæstet demokrati, overholdelse af menneskerettigheder og civil og demokratisk kontrol med forsvaret. Samtidig skal nye medlemmer have løst deres mindretalsproblemer, og forholdet til nabolandene skal være afklaret. Men rapporten slår samtidig fast, at når de nye medlemmer er optaget, vil de have præcis samme rettigheder og forpligtelser som de nuværende medlemmer af NATO.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg hæfter mig ved, at ministeren faktisk ikke besvarer det spørgsmål, jeg har stillet, så jeg bliver nødt til at gentage det.

Det drejer sig om den danske regerings holdning: Vil man acceptere, at der med f.eks. Polen – som jo alle er enige om vil være et af de første lande, der bliver optaget – skal indgås forstærkningsaftaler og dermed skabes mulighed for at modtage f.eks. atombevæbnede amerikanske fly, så tyske panserdivisioner og amerikanske atombevæbnede fly kan opmarchere tæt ved den russisk-polske grænse? Er det den danske regerings holdning, at der skal være mulighed for det, eller det er den danske regerings holdning, at man vil sige nej til en sådan optrapning og tilspidsning af situationen og altså ikke vil ikke acceptere det i forbindelse med en eventuel optagelse af Polen? Det var faktisk det, der var spørgsmålet, og jeg vil meget anmode udenrigsministeren om at besvare det.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Jeg svarede faktisk på det, der blev spurgt om. Jeg har læst i spørgsmålet, at det ønskes oplyst, om den danske regering vil stille betingelser for optagelse af nye NATO-medlemmer, og jeg refererede NATO-studiets regler for optagelse, altså hvilke betingelser man stiller for optagelse af nye medlemmer. Det er svar på det spørgsmål.

Det andet spørgsmål, hr. Keld Albrechtsen stiller, vedrører de forpligtelser og de rettigheder, de nye medlemmer har, når de først er blevet optaget. Det er jo en lidt anden sag, men det vil jeg da også gerne svare på: Nye medlemmer vil have præcis samme rettigheder og samme pligter som de nuværende medlemmer af NATO. Det gælder også i henseende til spørgsmål om atomvåben og forstærknings- og base-

aftaler. Det betyder, at nye medlemmer ikke vil være forpligtet til at tillade stationering af allierede styrker på deres territorium i fredstid, men på den anden side har nye medlemmer samme ret til at indgå i arrangementer af denne karakter som nuværende medlemmer.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg takker for svaret. Nu nærmer vi os lidt mere indholdet i spørgsmålet, men i hvert fald for mig kræver det et grundigere tekststudium at udrede, hvad der egentlig er den danske regerings konkrete holdning. Men det begynder jo så at nærme sig.

Så vil jeg godt spørge ministeren, om jeg har forstået det rigtigt: Den danske regering vil altså ikke stille specielle krav om, at der ikke må foregå en fremrykning med forstærkningsaftaler og atombevæbnede styrker. Regeringen er i givet fald indstillet på, at hvis den polske regering selv ønsker det, vil man acceptere det på lignende måde, som hvis f.eks. Danmark anmodede om at få tilført forstærkninger.

Så vil jeg spørge, om henvisningen til NATO-studiet betyder, at den danske regering ikke stiller selvstændige betingelser, men vil affinde sig med det, de andre lande vedtager.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Så vil jeg da godt gentage, at nye medlemsstater har samme rettigheder og samme pligter som de nuværende medlemsstater. Vi skal ikke til at operere med forskellige kategorier af medlemmer i NATO. Samme rettigheder og samme pligter er det rigtige udgangspunkt, og det betyder altså i dette tilfælde, at nye medlemsstater ikke behøver og ikke er forpligtet til at tillade stationering af allierede styrker på deres territorium. Men det betyder på den anden side, at nye medlemmer har ret til det, og det er jo noget, de nye medlemslande fuldt ud er klar over. Med det kendskab, jeg har til polske synspunkter, er det i hvert fald min opfattelse, at den polske regering udmærket godt er klar over, at den har samme rettigheder og pligter og altså har ret til at gøre, som vi andre gør, og sådan må det jo også være. Der er tale om selvstændige nationer.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg siger tak for svaret, selv om det begynder at blive deprimerende klart, vil jeg sige. Fra dansk side, fra den danske regerings side er man indstillet på at acceptere, at vi får en situation, hvor der bliver mulighed for at føre tyske panserdivi-

sioner og amerikanske atomvåben tæt op til den russiske grænse, og det er ikke et skridt, der vil fremme freden i Europa.

Taletiden her i spørgetiden tillader ikke, at vi kommer længere med sagen, men jeg må bare konstatere, at vi står i en efter min mening meget alvorlig situation. Jeg vil drøfte med hr. Gert Petersen, hvorledes vi kan komme videre, for efter min opfattelse – og ganske givet også efter SF's – er der her tale om så alvorlige problemer, at en grundig folketingsdebat om dem helt afgjort bliver nødvendig i løbet af vinteren.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Jeg deltager med stor glæde i en grundig debat, hvor der ikke er disse snævre tidsrammer, som spørgetiden giver os, om dette store spørgsmål om NATO's udvidelse ikke mindst i lyset af de seneste tilkendegivelser fra ansvarlig russisk side. Jeg vil her henvise til de udtalelser, der er fremsat af hr. Lebed så sent som i går.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 110

2) Til arbejdsministeren af:

Pia Kjærsgaard (DF):

»Vil ministeren endnu en gang bekræfte over for Folketinget, at det er tilladt danske virksomheder at annoncere efter dansk arbejdskraft i stillingsopslag, og at det lovmæssigt er tilladt at foretrække dansk arbejdskraft?«

Pia Kjærsgaard (DF):

Arbejdsformidlingen i Storkøbenhavn har for nylig besluttet, at man ikke længere vil acceptere, at arbejdsgivere kræver i stillingsopslag, at jobsøgere skal kunne forstå dansk. Det er Centret for Dokumentation og Rådgivning om Race-diskrimination, der har fået denne sag ført igennem.

Ministeren er jo bekendt med, at vi havde en omfattende debat under førstebehandlingen af det lovforslag, centeret henviser til, og som gik på, om forslaget skulle være en overskridelse af dansk lovgivning. Ministeren svarede mig dengang, at man principielt kan foretrække danske statsborgere ved ansættelse af medarbejdere, og dermed må man også kunne forvente, at den danske statsborger – eller hvem man nu foretrækker – også skal kunne tale og forstå dansk.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Under behandlingen af det lovforslag om forbud mod forskelsbehandling, som blev vedtaget i foråret, var fru Pia Kjærsgaard flere gange inde på det samme spørgsmål, som hun stiller nu, og jeg svarede dengang, at spørgsmålet om statsborgerskab ikke er omfattet af forbud mod forskelsbehandling. En arbejdsgiver kan med andre ord principielt foretrække en dansk statsborger frem for en udenlandsk statsborger ved ansættelse af en medarbejder.

Jeg understregede imidlertid dengang og gør det også nu, at det er en betingelse, at en sådan forskelsbehandling ikke sker indirekte under henvisning til lovens kriterier, f.eks. kriteriet om national oprindelse. Hvis den egentlige grund til, at man ikke ansætter udenlandske statsborgere, er, at man ikke ønsker at ansætte personer af udenlandsk oprindelse, er det altså en overtrædelse af forbudet. Kun hvis det er selve statsborgerskabet, der er relevant, f.eks. hvis man skal ansætte en tjenestemand, er forskelsbehandling tilladt.

Jeg må sige, at jeg har meget svært ved at forestille mig situationer i praksis, hvor det skulle være sagligt velbegrunderet for private virksomheder at foretrække danske statsborgere frem for udenlandske statsborgere. En forskelsbehandling skyldes i virkeligheden sjældent det mere formelle begreb »statsborgerskab«, men snarere det materielle begreb om national oprindelse.

Pia Kjærsgaard (DF):

Jamen det er jo slet ikke det, der er tale om, må jeg sige til ministeren. Det er da rigtigt, som ministeren siger, at forskelsbehandling ikke må være udtryk for en indirekte diskrimination på grund af race, hudfarve, afstamning eller national eller etnisk oprindelse, men det er jo ikke det, det her drejer sig om. Det drejer sig om, at på baggrund af tre klager fra dokumentations- og rådgivningscenteret har Arbejdsmarkedsstyrelsen nu besluttet, at man aldrig mere må kræve i annoncer, at jobansøgere skal kunne dansk. Det er jo det, sagen her drejer sig om.

Jeg mener helt klart, at arbejdsgiveren stadig må have ret til at annoncere efter arbejdskraft, der skal kunne tale og forstå dansk. Det er det, sagen drejer sig om, og det vil jeg godt bede ministeren om at forholde sig til. Hvad vil ministeren gøre over for Arbejdsmarkedsstyrelsen, som jeg mener handler klart i strid med lovgivningen?

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg synes faktisk, jeg har svaret meget omhyggeligt på fru Pia Kjærsgaards spørgsmål, men jeg vil godt prøve at gøre det tydeligere. Men jeg vil altså ikke forholde mig til konkrete sager, som ligger i styrelsen i øjeblikket, og som spørgsmålet til mig er udformet, drejer det sig heller ikke om dem.

Jeg vil gerne gentage: Jeg har meget svært ved at forestille mig situationer, hvor det vil være lovligt for en arbejdsgiver at annoncere efter dansk arbejdskraft, fordi statsborgerskabet meget sjældent vil være den reelle begrundelse. Og i alle tilfælde: Hvis den reelle begrundelse er, at man foretrækker en person med dansk oprindelse, er det diskrimination og altså forbudt. Det lovforslag, som blev vedtaget af et flertal her i Folketinget, drejede sig om, at man ikke måtte diskriminere; man måtte eksempelvis ikke forholde sig til kundskaber af den ene eller den anden art, hvis de ikke var relevante for det arbejde, den pågældende skulle udføre.

Så vil jeg godt til almindelig beroligelse – eller det ved jeg ikke – sige, at det da er praktisk og hensigtsmæssigt, at folk, der arbejder på det danske arbejdsmarked, også kan betjene sig af det danske sprog, derom hersker der ingen tvivl.

Men det at beherske det danske sprog afhænger jo ikke af, om man har dansk statsborgerskab, eller man ikke har dansk statsborgerskab, forstået på den måde, at de fleste, der har et dansk statsborgerskab, selvfølgelig også kan sproget, men der kan faktisk godt findes udlændinge, indvandrere og flygtninge her i landet, som godt kan det danske sprog, men som ikke har et dansk statsborgerskab. Og i de situationer er det selvfølgelig ikke hensigtsmæssigt, at en arbejdsgiver spørger om statsborgerskabet for derved at udelukke en ansættelse af en indvander, f.eks. en flygtning.

Pia Kjærsgaard (DF):

Ministeren foredrer debatten. Ministeren undlader bevidst at svare på, hvad hun bliver spurgt om. Der er jo ikke tale om, at der er søgt efter en dansk statsborger. Der er tale om, at man ikke længere i et stillingsopslag må skrive: Det forudsættes, at ansøgeren kan læse, skrive, tale og forstå dansk. Det er det, der nu er sat en stopper for, og det er det, jeg beder ministeren om at forholde sig til.

Vil ministeren skride ind over for Arbejdsmarkedsstyrelsen, som efter min mening har

truffet en helt forkert beslutning i denne her sag i forhold til den lov, som ministeren stod bag, og som trådte i kraft 1. juli 1996?

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil gerne gentage, at jeg ikke agter at gå ind i en konkret sagsbehandling her i Folketinget på baggrund af et spørgsmål, som sådan set ikke handler om det, der nu bliver spurgt om fra fru Pia Kjærsgaard.

Jeg vil blot gentage, at det er forbudt i dette land, ligesom det er i alle andre lande, der er medlemmer af FN, at diskriminere på baggrund af oprindelse. Det er selvfølgelig hensigtsmæssigt, hvis man skal have ansat en ekspeditrice, at den pågældende kan dansk. Det er et relevant krav til en medarbejder, men det er ikke et relevant krav, at en ekspeditrice skal være dansk statsborger.

Og igen vil jeg sige: Jeg agter ikke at gå ind i en konkret vurdering af en sagsbehandling, som i øjeblikket ligger i Arbejdsmarkedsstyrelsen.

Pia Kjærsgaard (DF):

Så må jeg forstå ministeren på den måde, at det stadig væk er tilladt, hvis man skal ansætte en ekspeditrice, som ministeren sagde, at hun skal kunne tale og forstå dansk. Hvorfor må man så ikke skrive dét i stillingsopslaget? Og det er stadig væk ikke diskrimination, må jeg sige til ministeren.

Og så vil jeg godt, for at ministeren ikke skal gentage sig selv, sige, at ministeren så på næste onsdag kan forvente et spørgsmål, som går mere konkret på denne her sag om Arbejdsmarkedsstyrelsen, hvis ministeren ikke synes, at det her spørgsmål er konkret nok.

Ministeren har konstant, også under behandlingen af lovforslaget, snakket udenom. Ministeren forholder sig ikke til det, der her er spurgt om, og det synes jeg faktisk er ret ringe, må jeg sige. Der er ikke tale om diskrimination. Det eneste, der er tale om, er, at en arbejdsgiver stadig væk har ret til i et stillingsopslag at bede om, at den, der skal ansættes, kan forstå det sprog, der nu er gældende på den arbejdsplads, man søger.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil bare bede ministeren om at svare mig på spørgsmålet, om jeg ikke har forstået ministeren rigtigt: Hun vil ikke tillade, at der i stillingsopslag forekommer formuleringer, der direkte eller på mere indirekte snedig vis medfører, at

der reelt kommer til at foregå diskrimination. Det er det, ministeren ikke vil acceptere. Det er det, ministeren ikke vil gribe ind over for Arbejdsmarkedsstyrelsen i forhold til.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil ikke lægge skjul på, at jeg var glad for, at der var et flertal her i Folketinget, der i foråret ved deres stemmeafgivning levede op til de internationale forpligtelser, vi har, nemlig at der ikke må ske nogen diskrimination, og at man ikke i et stillingsopslag – og det vil jeg godt bekræfte hr. Keld Albrechtsens forståelse af – enten bevidst eller ubevidst må formulere sig på en sådan måde, så det reelt fører til, at man diskriminerer.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 113

3) Til undervisningsministeren af:

Bruno Jerup (EL):

»Hvad er begrundelsen for, at Undervisningsministeriet ikke har udsendt vejledningen om modersmålsundervisning, selv om vejledningen var færdig i 1994?«

Skriftlig begrundelse

Undervisningsministeriet har udsendt vejledninger for 30 fag og obligatoriske emner i folkeskolen. Men vejledningen vedrørende modersmålsundervisning er ikke blevet udsendt, selv om den blev færdig i 1994 og der er et markant behov for nye retningslinjer, der kan forbedre undervisningen.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Arbejdet med en undervisningsvejledning om modersmålsundervisning, sådan som spørgsmålet går på, blev igangsat i 1992 og blev som også nævnt i spørgsmålet afsluttet i 1994.

Når vejledningen ikke er udsendt, er baggrunden folketingsbeslutning nr. B 65 af 18. juni 1992 om bedre integration og sikring af udlændinges retsstilling i Danmark, hvori det blev bestemt, at der skulle gennemføres en række 4-årige forsøg vedrørende modersmålsundervisning, og først når forsøgsperioden udløber, hvilket sker den 31. juli 1997, skal der ifølge folketingsbeslutningens pkt. 3 tages stilling til

modersmålsundervisningens fremtidige struktur og indhold.

Ydermere har der i Folketinget været fremsat forslag om at ophæve den gældende forpligtelse for kommunerne til at tilbyde modersmålsundervisning.

Jeg har derfor ment, at udsendelsen af vejledningen, der indeholder forslag til en ajourføring af undervisningens indhold og en tilnærmelse til folkeskolens øvrige undervisning, må afvente forhandlingerne om modersmålsundervisningens fremtid.

Bruno Jerup (EL):

Det har slået os med undren, at man ikke har underskrevet den vejledning, i og med at folkeskoleloven, som blev vedtaget for 3 år siden, jo har modersmålsundervisning med som et element. Allerede i 1994 var der en enig indstilling til en vejledning på det her område, og alligevel har den vejledning ligget og samlet støv.

Selv om man jo laver forsøg inden for mange områder, også andre områder end modersmålsundervisning, er det ikke kutyme – jeg mener i hvert fald ikke, det er ministerens kutyme – at undlade at udsende vejledninger om, hvordan man skal foretage den undervisning, som skal foretages i forhold til gældende lov.

Det, der jo sker nu, er, at man foretager undervisningen i modersmål efter en vejledning, som er fra 1984, en vejledning, som i sit udgangspunkt har nogle helt andre forudsætninger for modersmålsundervisningen.

Derfor er jeg nødt til endnu en gang at spørge ministeren, om det alene er på grund af problemet med de forsøg, som ministeren nævnte, at man har undladt at udsende vejledningen, eller der muligvis er andre årsager. Er det, fordi ministeren er uenig i den pågældende vejledning?

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg kan sige, at jeg ikke har taget stilling til vejledningen, netop fordi jeg har valgt at respektere den folketingsbeslutning, som et flertal her i Folketinget har vedtaget.

Sagen er den, at arbejdet med undervisningsvejledningen blev sat i gang af min forgænger før folketingsbeslutningens fremsættelse og vedtagelse. Det arbejde har kørt på helt normal vis og blev færdiggjort i 1994. Så har jeg følt, da man i mellemtiden var nået midt ind i forsøgsperioden eller i hvert fald var godt i gang med den, og da forsøget også drejede sig om både

struktur og indhold, at jeg respektfuldt ville afvente de forsøg, der var sat i gang. Det er den egentlige begrundelse for sagen.

At der så i mellemtiden jo også fra Folketingets side har været vist interesse for modersmålsundervisning med forskellige begrundelser har gjort, at jeg synes, det måske nærmest ville være utidigt at udsende en vejledning.

I mellemtiden er der jo også fra Folketingets side, nemlig fra Uddannelsesudvalget, ønsket etableret en høring, ligesom jeg har en aftale med ordførerne på området om, at vi skal drøfte sagen igen på et senere tidspunkt.

Det er såmænd den meget enkle begrundelse for, at vejledningen ikke er udsendt.

Bruno Jerup (EL):

Ministeren må undskylde mig, men jeg synes, at svaret lyder en anelse fåget. Det kan vel ikke være sådan, at man, fordi man kører forsøg i et fag, undlader at udsende vejledning, sådan at faget rører videre i flere år uden en vejledning til, hvordan faget skal struktureres og fungere.

En af konsekvenserne af ministerens langmodighed med vejledningen er jo, at man i dag bruger noget undervisningsmateriale, som er forældet, som er bygget op efter den vejledning, som var gældende fra 1984, en vejledning, som bl.a. foreskrev, at man forventede, at de fleste af dem, der fik modersmålsundervisning, skulle tilbage til moderlandet, hvilket giver nogle helt andre forudsætninger for den sproglæring og det materiale, man bruger. Derfor er det simpelt hen en forældet undervisning, som man har givet på det område, fordi ministeren ikke har gjort noget.

Det er vel heller ikke kutyme, at man, fordi Folketinget diskuterer og har forskellige overvejelser omkring, hvordan noget skal udvikle sig, så ikke omsætter loven til realitet. Det er vel ministerens ansvar, når der er lavet en ny folkeskolelov, at der for de fag, som er nævnt i den lov, bliver lavet vejledninger, som bliver udsendt, sådan at de lærere og de skoler, som har modersmålsundervisning, har noget at rette sig efter, som forholder sig til den gældende lov, og det har ministeren ikke gjort.

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg kan ikke svare mere klart, end jeg har gjort.

Jeg kan sige om den nye folkeskolelov, at dér er bestemmelsen en videreførelse af den bestemmelse, der stod i den gamle lovgivning; og den praksis, som har været anvendt af min

forgænger, valgte jeg at fortsætte. Det er der ikke noget mystisk i.

Jeg synes, at som situationen er netop nu, er der al mulig grund til at afvente både høringen i Folketingets Uddannelsesudvalg og den drøftelse, jeg skal have med de pågældende ordførere.

Jeg vil gøre opmærksom på, hvad spørgeren jo også ved, at jeg for nogen tid siden har bedt Danmarks Pædagogiske Institut prøve at gennemføre en dansk undersøgelse, sådan at vi også kunne bygge vore beslutninger på danske erfaringer.

Så der er fortsat al mulig grund til at tøve; men når tiden er inde, er jeg selvfølgelig indstillet på at handle.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes ikke, ministeren ganske besvarede hr. Jerups spørgsmål om, hvad han mente om vejledningen: Om det kunne tænkes, at ministeren ganske enkelt ikke synes, at det er et godt forslag, der foreligger, og derfor har ladet det ligge i skrivebordsskuffen.

Kender ministeren indholdet i vejledningen? Har ministeren eventuelt endog læst forslaget? Og finder ministeren, at det er dårligt, eller finder ministeren, at det er godt?

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg har ikke taget stilling til det pågældende udkast til vejledning, og det har jeg ikke villet gøre med den begrundelse, jeg tidligere har givet, nemlig at man var i gang med en forsøgsvirksomhed, hvor man netop fra Folketingets side understregede, at nu skulle man også vurdere både struktur og indhold nærmere. Derfor har jeg valgt ikke at tage stilling til vejledningen.

Jeg vil antage, at med de gode kræfter, der har været med i arbejdet, er det sikkert en udmærket vejledning.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Spørgsmål nr. S 64, der er stillet til sundhedsministeren af hr. Jørn Jespersen, er taget tilbage af spørgeren. Spørgsmålet, der hermed er bortfaldet, lød således:

Til sundhedsministeren (1/10 96) af:

Jørn Jespersen (SF):

»Er det tilladt Rigshospitalets direktion at overføre 59 mio. kr., der er øremærket til forskning, til den almindelige drift?«

Begrundelse

Ifølge Jyllands-Posten den 27. september 1996 har Rigshospitalets direktion besluttet at overføre 59 mio. kr., der er øremærket til forskning, til den almindelige drift som følge af Rigshospitalets store underskud. Der er opstået berettiget tvivl om lovligheden af dette, hvorfor spørgeren har ønsket, at ministeren klarlægger lovligheden af denne beslutning, inden budgettet for Hovedstadens Sygehusfællesskab (HS) vedtages i Københavns og Frederiksberg Kommuner og bestyrelsen for HS.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Spørgsmålet nr. S 73, der er stillet til trafikministeren af hr. Erik Jacobsen, er taget tilbage af spørgeren. Spørgsmålet der hermed er bortfaldet, lød således:

Til trafikministeren (2/10 96) af:

Erik Jacobsen (V):

»Vil ministeren foranledige, at Færdselsstyrelsen indhenter udtalelse fra landets politimestre om, hvorvidt og i hvilket omfang det i perioden 1. juli 1995 til 1. september 1996 er konstateret, at der i forbindelse med ombytning af udenlandske kørekort til danske forelægges falske eller forfalskede udenlandske kørekort?«

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 14:

Forespørgsel til landbrugs- og fiskeriministeren [om regeringens oplæg til FAO's fødevarer-topmødel.

Af Bent Hindrup Andersen (EL) og Steen Gade (SF).

(Forespørgslen anmeldt 3/10 96).

Første næstformand (Ivar Hansen):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 15:

Forespørgsel til statsministeren og socialministeren [om målsætningen for udviklingen af det danske velfærdssamfund].

Af Bruno Jerup (EL) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 3/10 96).

Første næstformand (Ivar Hansen):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 16:

Forespørgsel til statsministeren [om regeringens initiativer til nedsættelse af en grundlovskommission].

Af Kirsten Jacobsen (FP) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 3/10 96).

Første næstformand (Ivar Hansen):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 13: Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Af justitsministeren (Bjørn Westh).

(Fremsat 2/10 96).

Lovforslaget sattes til forhandling.